

Woeste wolken,  
vlammend vuur  
- donker dreigend:  
is dit 'het uur'?

Explosie van geweld ...  
of explosie van liefde?

Wat is die gloed daar in de verte?

Is het de aarde die brandt,  
het bloed van de mens  
op het slagveld van Oekraïne  
en op zoveel vergeten plaatsen:  
Syrië, Zimbabwe, Kameroen,  
Myanmar;  
om nog maar te zwijgen over de  
natuurrampen  
in Turkije en alweer Syrie,  
en op zoveel vergeten plaatsen:  
Burundi, Cambodja, Peru, Ethiopië;  
en alsof dat nog niet genoeg is,  
voegt de mens daar nog wat leed voor zijn  
mede-mens aan toe:  
privatisering van levensnoodzakelijk water,  
500.000 jaarlijkse slachtoffers in Afrika door  
nep-medicijnen,  
11 gezinnen per dag worden uit hun huis  
gezet - in Brussel alleen al.  
Het bloed van al die mensen schreit ten hemel.  
Wie hoort hun stille stem?

Daar staat hij eenzaam en stil,  
vastgespijkerd  
de kwetsbare mens.  
Zijn schreeuw - mijn God, mijn God, waarom  
heb Je mij verlaten! - doorscheurt de stilte.  
Wie hoort die stille stem?



Dát hij daar hangt  
heeft hij te danken  
aan zijn liefde!  
Hij liep niet weg van kwetsbaren  
- meer nog: hij zocht hen op,  
maar moest dat met zijn eigen leven bekopen.  
Hij wíst het - en toch ging hij door;  
omwille van de liefde.  
leven Kwetsbaarheid moest hij ten diepste  
door-leven  
opdat allen mét hem eruit zouden kunnen  
opstaan.

Nu hangt hij daar,  
de aarde verbindend aan de hemel,  
in stilte ...  
Wie hoort hem?

Zijn daar enkele mensen naar hem  
onderweg?  
Om wat te doen?  
Om hem te gaan 'bekijken',  
om de roddels te verspreiden?  
Of om bij hem te zijn,  
bij hem te blijven - ook nu,  
om zijn weg te gaan?

Het kruis staat ook in mijn leven,  
de kwetsbare mens is overal.  
Loop ik ervan weg,  
of ga ik erheen?

Zal ik het uithouden in die stilte?  
Wil ik bij die stille stem gaan staan  
en luisteren,  
mee-voelen, mee-lijden,

nabij zijn,  
ook al is er niets wat ik kan doen,  
dan alleen ... nabij zijn.  
Wil ik oor en hart lenen  
aan de kwetsbare  
rondom en in mij?  
Wil ik wachten en hopen - vertrouwen  
dat de liefde sterker is  
en uit zal barsten  
in een omarmend gebaar  
van teder zachte zorg  
voor mede-mensen?

Wees stil  
en hoor de vraag van de kwetsbare ...  
wil jij bij mij zijn  
en blijven  
tot de dageraad ...?